

Marbjerg

Marbjerg er den næstældste af de tre landsbyer i Fløng sogn, idet det antages, at den er opstået omkring år 900. Der er dog fundet tegn på, at der har boet mennesker her for flere tusind år siden.

De to stavelser i navnet har hver deres betydning. Mar betyder eng og bjerg betyder bakke, altså "Engen ved bakken". Landsbyen blev skriftligt nævnt i 1376 som "Madebyærgh". Til Marbjerg knytter der sig et sagn, idet der siges at have været en sundhedskilde, som kunne gøre blinde seende. Der fortælles bl.a. om en mand, der førte sin blinde hest hen til kilden, for at den kunne få sit syn igen. Hesten fik sit syn igen, til gengæld blev manden blind.

Gårdene i Marbjerg var større end i sognets andre landsbyer, og der blev talt om "de fine bønder i Marbjerg". Landsbyen havde ni gårde. De var alle store - over 100 tdr. land - og lå højt i en kreds omkring en sø.

Efter reformationen var Marbjerg krongods, som hørte ind under herregården Bistrupgaard, men efter 1660 forærede Frederik III Bistrup til byen København, som tak for byens indsats i krigen mod Sverige. Marbjergs bønder kom således til at fæste under København.

Ved udskiftningen i 1795 var der ti gårde og elleve huse på forten. Det lykkedes også her at lave en stjerneudskiftning, men alle husene forblev jordløse. Der er på denne tid kommet en væver og en hugger til byen og en husmand har nedsat sig som smed. Omkring 1830 var antallet af såvel gårde som huse steget til 12. Beboerne var som andre steder, lejere eller fæstere frem til midten af 1800 tallet. Gårdene var dog arvefæstegårde, men blev alle i denne periode selvejere.

Omkring 1877 lå her en mælkeriskole, hvor mejersker kunne lære at kærne smør og lave ost. Siden blev den til et egentligt mejeri, som var i drift til 1921, da bygningen blev overtaget af en købmand. Landsbyen, der mistede en del af sine gårde og areal ved kommunesammenlægningen i 1970, er fraregnet dette ganske godt bevaret. I landsbyen ligger endnu seks af de gamle gårde (nogle smukt omkranset af stengærder).

Pedersen boede i Marbjerg. Opfinderen af Pedersencyklen (Christianiacyklen), Michael Pedersen, med skæg og følge. Damen i baggrunden er hans kone Dagmar.